

DECYZJA RADY 2008/617/WSiSW

z dnia 23 czerwca 2008 r.

w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, 32 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Austrii ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działanie państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
- (2) W deklaracji solidarności w obliczu terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r. szefowie państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej wyrazili głębokie przekonanie, że państwa członkowskie powinny uruchomić wszelkie mechanizmy, którymi dysponują, aby na wniosek władz politycznych państwa członkowskiego lub państwa przystępującego udzielić temu państwu pomocy na jego terytorium w przypadku ataku terrorystycznego.
- (3) Po zamachach z 11 września 2001 r. specjalne jednostki interwencyjne ze wszystkich organów ochrony porządku publicznego w państwach członkowskich podjęły już wspólne działania pod egidą Grupy Zadaniowej Szefów Policji. Od 2001 roku ich sieć, nosząca nazwę „Atlas”, zorganizowała wiele seminariów, badań, wymianę materiałów oraz wspólne ćwiczenia.
- (4) Żadne państwo członkowskie nie dysponuje wszystkimi środkami, zasobami i wiedzą techniczną, które są potrzebne do skutecznego reagowania na wszelkie możliwe specyficzne sytuacje kryzysowe lub sytuacje kryzysowe o dużej skali, wymagające szczególnej interwencji. Dlatego kluczowe znaczenie ma możliwość zwrócenia się przez każde państwo członkowskie do innego państwa członkowskiego z prośbą o pomoc.
- (5) Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽³⁾ („decyzja w sprawie konwencji z Prüm”), a w szczególności jej art. 18, reguluje formy pomocy policyjnej pomiędzy państwami członkowskimi w związku ze zgromadzeniami masowymi i podobnymi istotnymi

wydarzeniami, klęskami żywiołowymi oraz w związku z poważnymi wypadkami. Niniejsza decyzja nie obejmuje zgromadzeń masowych, klęsk żywiołowych i poważnych wypadków w rozumieniu art. 18 decyzji w sprawie konwencji z Prüm, lecz uzupełnia te przepisy decyzji w sprawie konwencji z Prüm, które przewidują formy pomocy policyjnej między państwami członkowskimi za pośrednictwem specjalnych jednostek interwencyjnych w innych okolicznościach – w spowodowanych przez człowieka sytuacjach kryzysowych stanowiących poważne bezpośrednie zagrożenie fizyczne dla osób, majątku, infrastruktury lub instytucji, a w szczególności w przypadkach takich, jak wzięcie zakładników, uprowadzenie i podobne zdarzenia.

- (6) Posiadanie tych ram prawnych oraz zestawienia wskazującego właściwe organy umożliwi państwom członkowskim szybką reakcję i pozwoli im oszczędzić czas w przypadku wystąpienia takiej sytuacji kryzysowej. W celu zwiększenia zdolności państw członkowskich do zapobiegania takim sytuacjom kryzysowym i do reagowania na nie – w szczególności dotyczy to incydentów terrorystycznych – jest ponadto konieczne, aby specjalne jednostki interwencyjne spotykały się regularnie i organizowały wspólne szkolenia umożliwiające korzystanie z wzajemnych doświadczeń,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanowione zostają ogólne zasady i warunki, na których specjalne jednostki interwencyjne jednego państwa członkowskiego mogą udzielać pomocy lub prowadzić działania na terytorium innego państwa członkowskiego (zwanego dalej „wnioskującym państwem członkowskim”), jeśli wnioskujące państwo członkowskie zwróciło się do nich z taką prośbą i jeśli zgodziły się one na podjęcie tych zadań w celu zareagowania na sytuację kryzysową. Szczegóły praktyczne oraz uzgodnienia wykonawcze uzupełniające niniejszą decyzję ustalone są bezpośrednio pomiędzy wnioskującym państwem członkowskim a wezwanym państwem członkowskim.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „specjalna jednostka interwencyjna” oznacza każdą jednostkę ochrony porządku publicznego w państwie członkowskim, która specjalizuje się w kontroli sytuacji kryzysowych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 29.12.2006, s. 45.

⁽²⁾ Opinia z dnia 31 stycznia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- b) „sytuacja kryzysowa” oznacza każdą sytuację, podczas której właściwe organy państwa członkowskiego mają uzasadnione powody, by przypuszczać, że popełniono przestępstwo stanowiące poważne bezpośrednie zagrożenie fizyczne dla osób, majątku, infrastruktury lub instytucji w tym państwie członkowskim, w szczególności sytuacji, o których mowa w art. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu⁽¹⁾;
- c) „właściwy organ” oznacza organ krajowy, który może występować z prośbą o udzielenie pomocy oraz wyrażać zgodę na rozmieszczenie specjalnych jednostek interwencyjnych.

Artykuł 3

Udzielanie pomocy innemu państwu członkowskiemu

1. Państwo członkowskie może poprosić o udzielenie pomocy przez specjalną jednostkę interwencyjną innego państwa członkowskiego w celu uporania się z sytuacją kryzysową poprzez złożenie za pośrednictwem właściwych organów wniosku określającego charakter pożądanej pomocy oraz konieczność operacyjną jej uzyskania. Właściwy organ wezwanego państwa członkowskiego może zaakceptować albo odrzucić taki wniosek lub zaproponować inny rodzaj pomocy.

2. Z zastrzeżeniem porozumienia pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi, pomoc może polegać na dostarczeniu wnioskującemu państwu członkowskiemu sprzętu lub wiedzy fachowej lub na przeprowadzeniu działań na terytorium tego państwa członkowskiego, jeżeli jest to wymagane – z użyciem broni.

3. W przypadku działań na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego funkcjonariusze specjalnej jednostki interwencyjnej udzielającej pomocy są upoważnieni do działania w charakterze wsparcia na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego oraz do przedsięwzięcia wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia żądanej pomocy w stopniu w jakim:

- a) działają oni w ramach odpowiedzialności wnioskującego państwa członkowskiego, pod jego zwierzchnictwem i kierownictwem oraz zgodnie z jego prawem; oraz
- b) prowadzą działania w granicach swoich kompetencji przewidzianych w ich prawie krajowym.

Artykuł 4

Odpowiedzialność cywilna i karna

W przypadku gdy na mocy niniejszej decyzji funkcjonariusze państwa członkowskiego działają na terytorium innego państwa członkowskiego lub jeżeli wykorzystywany jest sprzęt,

zastosowanie mają przepisy dotyczące odpowiedzialności cywilnej i karnej zawarte w art. 21 ust. 4 oraz 5 i w art. 22 decyzji w sprawie konwencji z Prüm.

Artykuł 5

Spotkania i wspólne szkolenia

Uczestniczące państwa członkowskie zapewniają w razie potrzeby spotkania i wspólne szkolenia i ćwiczenia ich specjalnych jednostek interwencyjnych w celu wymiany doświadczeń, dzielenia się wiedzą fachową oraz ogólnymi, praktycznymi i technicznymi informacjami na temat postępowania w sytuacjach kryzysowych. Takie spotkania, szkolenia i ćwiczenia mogą być finansowane w ramach możliwości oferowanych przez unijne programy finansowe przewidujące dotacje z budżetu Unii Europejskiej. Państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Unii podejmuje w związku z tym starania, aby zapewnić odbywanie takich spotkań, szkoleń i ćwiczeń.

Artykuł 6

Koszty

O ile zainteresowane państwa członkowskie nie uzgodnią inaczej, wnioskujące państwo członkowskie pokrywa koszty operacyjne – w tym koszty transportu i zakwaterowania – poniesione przez specjalne jednostki interwencyjne wezwanego państwa członkowskiego w związku z zastosowaniem art. 3.

Artykuł 7

Stosunek do innych aktów

1. Bez uszczerbku dla ich zobowiązań wynikających z innych aktów przyjętych na podstawie tytułu VI Traktatu, w szczególności decyzji w sprawie konwencji z Prüm:

- a) państwa członkowskie mogą nadal stosować dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia dotyczące współpracy transgranicznej, które obowiązują w dniu 23 czerwca 2008 r., o ile takie umowy lub porozumienia nie są niezgodne z celami niniejszej decyzji;
- b) po dniu 23 grudnia 2008 r. państwa członkowskie mogą zawierać lub wprowadzać w życie dwustronne lub wielostronne umowy lub porozumienia dotyczące współpracy transgranicznej, o ile takie umowy lub porozumienia przewidują rozszerzenie zwiększenie celów niniejszej decyzji.

2. Umowy i porozumienia, o których mowa w ust. 1, nie mogą mieć wpływu na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Radę i Komisję o umowach lub uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

*Artykuł 8***Postanowienia końcowe**

Sekretariat Generalny Rady sporządza i aktualizuje wykaz właściwych organów państw członkowskich, które mogą występować z wnioskiem o udzielenie pomocy oraz wyrażać zgodę na jej udzielenie zgodnie z art. 3.

Sekretariat Generalny Rady informuje organy, o których mowa w ust. 1, o wszelkich zmianach wykazu sporządzonego na mocy niniejszego artykułu.

*Artykuł 9***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2008 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący
